UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. iii. post d[omi]nicam. ii. q[ua]dragesime

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Visual Library

mihi his verbis dixiſſe videť niſi credide
ritis quia ego ſum: ꝙ niſi credideritis qꝛ
deus ſum. ¶ Scḋa eſt veritas adorande
diuinitatis: quia q̄rentibus eis Tu quis
es: dixit Principiū qui et loquor vobis.
Aug. Sic queſierūt qꝛ dixerat: niſi credi
deritꝫ qꝛ ego ſum: nec addiderat q̇s eſſet.
In riſione oſtendiť et eius ſublimitas et
humilitatis ꝓfunditas. Augꝰ. q. di. Hu‑
milis ꝓpter vos factus ad iſta verba de‑
ſcendi. Heb. j. Multifarie multiſqꝫ mo‑
diſ oli deꝰ loques patrib9 ꝛc̄. ¶ Tertia ē
veritas venerāde auctoritatis. ſ. iudicia‑
rie: cū dicit Multa habeo de vobis loqui
ꝛc̄: Augꝰ. Aliud eſt: nō iudico q̄nqꝫ: ꝛ ali‑
ud: habeo iudicare Nō iudico dicit aliq̇d
ꝓſens. Q, aūt dicit: Multa habeo de vo‑
bis loqui: et iudicare: iudiciū futuꝝ dicit.
Sequiť Sed qui miſit me verax eſt: et e‑
go que audiui ab eo hec loquor ni mūdo:
Augꝰ. q. d. Verus in iudicio ero quia fili‑
us veritatꝫ veritas ſum. Theophilꝰ. q. d.
Etſi vos infideles eſtis: pater meꝰ verax
eſt qui ſtabiliuit diē in qua vobis retribu
tio fiet. Sequiť: Et ego q̄ audiui a patre
meo hec loquor in mūdo. Alchuinꝰ. Au‑
diſſe a patre idē ē ꝛ eſſe a patre. Ab illo ei
habet audientiā a quo habet eſſentiā. ſed
nō cognouerūt qꝛ patrē eiꝰ diceret deuꝫ.
Sequiť: Dixit eis ieſus: Cū exaltaueritꝫ
filiū hoīs tūc cognoſcetis qꝛ ego ſum: ꝛ a
meipo facio nihil ꝛc̄. Augꝰ. Videbat ibi
aliq̇s poſt paſſionē credituros Sequitur
Et q̇ me miſit mecū eſt: et nō di. me ſolū.
Sed quare: quia q̄ placita ſūt ei facio ſꝑ.
Si ģ et vos que deo placita ſunt faciatis
nō relinq̄t vos. ꝙ ſi aliter feceritis: dolete
de peccatis: qꝛ ſine ꝯtritione nec ſaluari:
nec placere deo poteſtis. ¶ Exemplū nar
rat Ceſarius: ꝙ quidā iuuenis canonicꝰ
Pariſień. delicate et incōtinēter viuens:
grauiter infirmatꝰ ꝯfeſſionē fecit: peccata
defleuit: emendationē ꝓmiſit: viaticū ac‑
cepit: vnctus eſt: et obijt. In ſepultura eꝰ
q̄ ſpeciosa fuit aer famulari videbať. Poſt
paucos dies cuidā familiari apparuit: ꝛ ſe
damnatū dixit ſubiūxit: Licꝫ ꝯfeſſus fue‑
rim: cōicauerim: et pniam ꝓmiſeri: vnū tń
omiſi ſine q̄ cetera nihil ꝓſunt. Cui viuꝰ:
Et q̇d eſt illō: Rńdit mortuꝰ: Contritio.
Lꝫ em̄ ꝓmiſerim ꝯtinētiā: ſꝑ tń mihi di‑
cebat conſcientia ꝙ ſi conualeſcerem non
abſtinerem ſiue continerē: et ad hoc cor
meū magis declinabat. Hoc notate mi‑
ſeri petōres. Principale em̄ in pnia eſt cō
tritio cordis. j. Reg. xvj. Hō videt q̄ foris
parēt: deꝰ aūt intueť cor.

Tertiꝰ arti. Audi. ꝛc̄. Cauete ģ ne ſi
tis iudeis ſiles indurati vicꝫ in pec
catis: qꝛ iura dicūt: De ſilibus ſile eſt iudi
ciū. de elec. Dudū. ꝛ C. ad. l. falcidiā. l. vl.
Notate ſi rex terribilis atqꝫ potētiſſimꝰ
ſemel decreuit oēs iniuſtos exactores ſuſ
pendi in patibulis: et iā plīmos ſuſpendi
ſic fecit. Nonne alij ſiles timere dn̄t: etſi
poſſibile eſſet diligenť ꝓ gr̄a obtinēda la‑
borare. Expone et applica: notādo quō iu
deos induratos ꝯdēnauit. Cauete ģ ne
ſitis ſimiles. Iō ſicut ait ps̄. Hodie ſi vo
cem dn̄i audieritis ꝛc̄.

¶ Feria. iij. poſt. dn̄icam. ij. q̄dragesime

Ecce aſcēdi‑
mus ꝛc̄. Factꝰ eſt ſmo dn̄i
ad heliā. iij. Reg. xvij. He
lias interp̄tatur dei dn̄atio: aut robuſtus
dn̄ator. Per hūc ſignať q̇libet verꝰ peni‑
tens et verꝰ dei ſeruꝰ ad quē efficaciť fit ſ
mo dn̄i ꝛc̄. In hac ep̄la tria danť virtutis
exempla. ¶ Primū eſt exemplū auferēde
diffidentie: qꝛ vicꝫ pater celeſtis ſꝑ ſuis ꝓ‑
uidet de neceſſarijs. Vń tꝑe ſterilitatꝫ ꝓ‑
uidit Helie ꝛ mlieri vidue ad quā miſſꝰ
eſt. Mat. vj. Nolite ſolliciti eſſe ꝛc̄. Ibidē
Primū q̄rite regnū dei ꝛc̄. Et nota ꝙ miſ
ſus eſt helias ad mlierē viduā pauperē: qꝛ
forte nō erāt potētiores q̄ digni eēnt tāto
ꝓpha: vt etiā videť dn̄s dicere Luce. iiij.
Nota etiāſi dn̄s curā hūit de necarijs cor
poris: mlto magis de his q̄ ncaria ſūt aīe
¶ Scḋm eſt exemplū obſuādē parſimo‑
nie: qꝛ parco victu ſuſtētatꝰ eſt helias et
vidua illa: vt patꝫ in textu. Hugo de ſctō
vict. Gaudeat q̄ parce viuere poteſt.
¶ Tertiū ē exēplū exercēde miſe: qꝛ vicꝫ
ꝑ hoc nō minuiť ſed magis augeť tp̄alis
opulētia. Freq̄nter āt ſꝑ ſpūalia bona mlꝰ‑
tiplicanť q̄ intelliguntꝫ ꝑ farinā ꝛ oleū vſqꝫ
in diē q̄ daturꝰ ē dn̄s pluuiā. i. oīm bonoꝝ
abūdātiā in reḡ celeſti. Ecce ꝛc̄.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ Feria. III. poſt Remiſcere

PRim⁹ articul⁹ An poſſibile ſit in do
lore ɔtritionis cadere exceſſum: Q,
ſic. Õis mot⁹ cui ad hoc ꝙ ſit bon⁹ debet
quid de ɔtrario admiſceri põt eſſe bon⁹
Sed dolori ɔtritõis debꝫ admiſceri gau
dium. ¶ Cõtra. q̃ntum diligenda eſt alic⁹
boni pſentia: tantũ eſt deteſtãda eius ab/
ſentia. ſꝫ deũ nemo põt nimis amare ꝛ ap
petere: igit. ¶ Rñdet Bonauẽ. in. iiij. diſ.
xvj. q̃ntũ ad diſplicentiã rõnis nõ põt eẽ
nimia: quia pctm̃ nulli põt nimis diſplice
re q̃ntum ad paſſionẽ: aut redundatiã in
ſenſualitate vix aut nunq̃ꝫ eſt nimia: poſſꝫ
eſſe tãtus dolor ꝙ nõ poſſet humana infir
mitas ſine magno detrimẽto ſufferre. Et
dico ꝙ tũc temperãdus eſſet. Sed eſto ꝙ
nõ temperaret aliquis quia nõ aduerterꝫ
et caperetur a feruore: nõ credo ꝙ peccaret:
quia daret operam rei licite. Si autem
aduertit debet tẽperare: paucis tamẽ hoc
ɔſilium neceſſariũ eſt. Si autẽ non tẽpe/
raret nihil ꝓpter affectionẽ gaudij vel ꝓ/
pter ɔſolationem ſpei: credo ꝙ tranſcen/
deret metas virtutis: et ita contritionis.
Cum aũt dicit: Omnis motus ꝛc. Dicẽ/
dum ꝙ ſi eſſꝫ dolor ſine gaudio: vt in de/
ſperatiõe: bene eſſet exceſſus: ſed talis nõ
eſt motus contritiõis: qui nõ eſt niſi cum
ſpe de venia. Hec Bonauen. ¶ Pro fun/
damento. Omnino ſunt deteſtãnda ꝛ ꝓ/
iicienda vicia. Unde Seneca ad Lucillũ
Proijce vicia que cor laniant. nec poſſunt
vicia nimis odio haberi ꝛ deſpici licꝫ do/
lor ſenſualis eſſe poteſt exceſſiuus: qđ ple
rũq̃ꝫ cõtingit de dolore ꝓ tpalibus incom
modis. Propter qđ dicit Ouidi⁹ li. me/
tamor. Pone modũ lachrymis. Cũ ergo
queritur An poſſibile ꝛc. Dic rñſionẽ vt
ſup. Et qua conclude ꝙ laborare debꝫ ho
mo p̃cipue peccator ad contritionẽ q̃ntũ
poterit ꝑ conſiderationes conuenientes.
Sunt autẽ maxime tres inductiue ¶ Pri
ma eſt conſideratio offenſionis: quia pec/
cator offendit tã eccleſiam militantem q̃ꝫ
triumphantẽ: ꝛ ꝙ maius et grauj⁹ eſt: di/
uinã maieſtatẽ. Debet ergo flere ad mo/
dum orbati patre ꝛ matre: quia iam non
habet deũ patrẽ ſuũ: neq̃ꝫ eccleſiam ma/
trem. Lu. xv. Pater peccaui in celum: id ẽ
in totam eccleſiam: et coram te. iam non
ſum dignus vocari filius tuus. Debꝫ etiã
flere ad modum ſponſe viduate ſpõſo ſuo
chro. Eſto ꝙ mulier lugens virũ ſuũ: imo
debꝫ flere ad modũ q̃ occidit virũ ſuũ be/
nigniſſimũ: Occidit em̃ chrm̃ q̃ntũ in ſe ẽ
¶ Scđa eſt ɔſideratio amiſſiõis. Amiſit
em̃ pctõr vite p̃terite pfectionẽ: diuie grẽ
poſſeſſionẽ: ꝛ eterne glie bñdictionẽ. De/
bet ḡ flere ad moduꝫ ſpoliati Michee. j.
Plangã ꝛ vlulabo: vadã ſpoliat⁹ ꝛ nud⁹
Itẽ ad modũ ſpoliati ꝓle: q2 orbat⁹ ẽ ple
ſpũali bonoꝝ opeꝝ: ſicut noemi lugebat fi
lios ſuos. Ruth. j. Nolite vocare me noe/
mi. i. pulcrã: ſꝫ vocate me mara. i. amarã.
q2 amaritudie repleuit me oĩps. Itẽ debet
flere ad modũ exhereditati: ſicut Eſau ꝑ
uatus pĩna bñdictiõe Gen. xxvij. Et ſicut fi
lij iſrl̃ ſup flumia babylonis mẽoriã hñtes
ſue p̃rie d q̃ expulſi erãt. Ps̃. Sup flumi
na baby. illic ſedi. ꝛ fleuim⁹ ꝛc. ¶ Tertia
eſt ɔſideratio obligatiõis ſeu ſubiectiõis.
Eſt em̃ pctõr ſubiect⁹ diabolice dicioni: ꝑ
ue habituatõi: ꝛ etñe dãnatõi. Itẽ dꝫ fle/
re ad modũ captiuati incarcerati: ſicut Ma
naſſes. ij. Paral. xxiij. Itẽ ad modũ obli/
gati ꝛ oppſſi iugo grauiſſimo. iiij. Re. iiij.
Mulier clamabat ad heliſeũ: venit credi
tor ꝛc. Itẽ ad modũ iudicati mortẽ expe
ctãtis. ſicut Dan. xiij. Flens ſuſanna ſuſpe
xit in celũ ꝛc. Itẽ ad modũ piclitãtiũ Io/
ne. j. Timuerũt naute ꝛ clamauerũt ad dñꝫ
De his trib⁹ ɔſideratõib⁹ dicit Ber. Cõſi/
derare dꝫ pctõr qđ offendit: q2 deũ. quid
amiſit: q2 celũ. qđ icurrit: q2 infernũ. Heu
heu ꝓpter defectũ tpaliũ ɔſiderationũ mul/
ti manẽt duri: ſicci: ꝛ ſteriles. Terra ei il/
la ſꝑ eſt ſterilis ad quã nõ venit aqua irri
gans: ſic ꝛ aĩa ſine lachrymis ɔpũctiõis
fructũ bone oꝑationis nõ ꝓducit: licꝫ etiã
aſſit cultura p̃dicatiõis. ¶ Figura Ioſue
xv. Ac filie caleph poſtulãti ꝛ dicẽti Pa
ter: terrã arentẽ dediſti mihi: iũge ꝛ irri/
guã: dedit pater terrã habentẽ irriguũ ſu
perius ꝛ inferi⁹. Uñ ſpũalit: aĩe clamãti
ad dñm cuꝫ affectu cordis: repulſa cordis
duricia: dat amor celeſtiũ: ꝛ timor inferno
rũ. Greg. in regiſtro. Irriguũ ſuperi⁹ ac/
cipit cum inferni ſupplicia flendo ꝑtimeſ/
cit. Sed heu multi poſſent dicere illud
Ps̃. Aĩa nr̃a ſicut terra ſine aqua tibi

SEcũdus art. In euãgelio qđ ſcribit
Matth. xxiij. ɔfutat dñs elatiõeꝫ ꝛ

ſuperbiã q̄ maxime impedit aſcenſum in hieroſolymã. Unde ſuperbiſſimo lucifero dicit̄ Eſa. xiiij. Quomõ cecidiſti lucifer q̄ mane oriebaris: corruiſti in terrã ⁊c. Iuxta ergo euãgeliũ tria ſunt ↄſideranda ꝑ ordinem.

Primũ eſt elatiõis ↄfutatio.
Scdm̄ eſt ↄfutatiõis ↄcluſio.
Tertiũ eſt ↄcluſionis ratio.

Primũ igit̄ ⁊c. Cũ dicit dñs: Sup cathedram moyſi ſe. ⁊c. ibi: et vocari ab hoib᷑ rabbi. In his verbis manifeſte ſupbiam phariſeoꝝ ↄfutat ⁊c. Chryſ. Multi ſacerdotes ⁊ pauci ſacerdotes: multi nomine: pauci ope. Videte ergo quomodo ſedeatis ſup cathedrã: quia nõ cathedra facit ſacerdotẽ: ſed ſacerdos cathedrã. Ideo cũ malus ſacerdos de ſacerdotio ſuo crimen adquirit: nõ dignitatẽ. Aug⁹. Bene docere ⁊ male viuere nõ aliud eſt q̄ꝫ ſe ſua voce damnare. Hierony. ſup illud: Alligant ⁊c. Hic generaliter domin⁹ aduerſus omnes magiſtros loquit̄ qui grandia iubent et minora nõ implẽt ſiue nõ faciũt. Chryſ. ſup illo verbo: Omnia opa. ſ. faciunt vt vi. ⁊c. In omni re naſcit̄ quod eam exterminat: ſicut ex ligno vermis: ex veſtimento tinea. Unde myſteriũ ſacerdotum qui poſiti ſunt ad edificationẽ ſanctitatis corrũpere diabolus nitit̄: vt hoc ipm bonum dum ꝓpter homines fit: fiat malum. Tolle hoc viciũ de clero ⁊ ſine labore omnia reſecabis. Ex hoc em̄ fit vt difficile clerici peccãtes penitentiã agant. Sequit̄: Dilatant em̄ philateria ſua ⁊c. Hierony. Cum em̄ domin⁹ dediſſet mãdata: intulit: ligabis ea in manu tua ⁊ erunt ſemper ante oculos. Et eſt ſenſus: erũt in manu tua vt ope cõpleas: et ante oculos vt mediteris in eis. Hoc autẽ phariſei interpretantes ſcribebant in mẽbranis verba decalogi: ⁊ ligabant in fronte q̄ſi coronã capiti facientes vt ſemp ante oculos mouerentur: ⁊ ſimilit̄ in ſiniſtro brachio circũligabant vt ſemp in manu haberẽt. Faciebant autẽ has mẽbranas latiores: ⁊ decalogum groſſiori littera ſcribebãt. Iuſſeratq̄ꝫ moyſes vt in q̄ttuor angulis palliorum hiacynthinas q̄ cum filis apponebãtur fimbrias facerent ad ꝓplm iſrael diſcernendũ in veſte: et ponebant in eis vittas hiacynthinas q̄ cũ filis apponebãtur vt videntes eas recordarent̄ mandatorũ celeſtiũ: et vana nõ cogitarẽt: quia vnius coloris ſũt celum et hiacynthus. Supſticioſi autẽ magiſtri captãtes aurã populis grandes fimbrias faciebant. Sequitur: Amant pmos ⁊c. Chry. Nõ vitupat eos qui pmo loco recũbunt: ſed eos q̄ amant pmos recubitus ad volentẽ vituperatiõꝫ referens: nõ ad factũ: ſine cauſa em̄ loco ſe humilitatis ponit qui corde ſe pfert. Beda. Ve miſeris illis ad quos phariſeorũ vicia tranſierũt q̄ per breue curriculũ vite quo peccata plangere debent: p poratu certare nõ metuũt. ¶ Secundũ eſt vituperanda confutatiõis ↄcluſio: cũ dicitur Uos aũt nolite vocari rabbi. Et iterũ: patrem no. vocare ſup terrã: vnus eſt em̄ pater veſter qui eſt in celis: nec vocemini magiſtri: qꝛ magiſter veſter vnus eſt chriſt⁹. Chryſo. q. di. Nolite vocari rabbi: ne qđ deo debet̄: vobis pſumatis. O q̄t ſunt hodie ambitioſi ſocij phariſeoꝝ: ↄtra quos Bern. Quẽ ſequimini miſeri ſupbi: nõne videtis ſathanã q̄ſi fulgur de celo cadentem: Nõne iſte eſt mons quẽ aſcendit angelus ⁊ factus eſt diabolus. ¶ Secundũ eſt concluſio ratiõis: cũ d᷑: Omnes vos fratres eſtis: et qui maior eſt veſtrũ erit miniſter veſter. ſ. alijs obſeq̄ndo. Unde ⁊ papa dicit ſe ſeruũ ſeruoꝝ dei. Orige: Si miniſtrat quis verba diuina ſciẽs qꝛ chriſtus in eo fructificat: nequaq̄ꝫ ſe magiſtꝝ ſed miniſtrum ꝓfitetur. Unde et ipſe cũ eſſet vere magiſter miniſtrum ſe eſſe profeſſus eſt dicens: Ego ſum in medio veſtrum ſicut qui miniſtrat. Tandẽ ſubiũgit: Qui aũt ſe humiliauerit exaltabit̄: ⁊ ecõuerſo. Et hec eſt ratio potiſſima quare fugienda eſt elatio. Prouerb. xxix. Superbum ſequit̄ humilitas: ⁊ humilẽ ſpiritũ ſuſcipiet gloria. ¶ Exemplũ de pmo habem⁹ in angelis ſupbientib᷑: in gigantib᷑ q̄ diluuio perierũt. Gen. vij. In filijs filioꝝ noe volẽtib᷑ edificare turrĩ Geneſ. xj. In Pharaõe rege egypti. Exod. xiiij. et in mł'tis alijs. De ſcdo in moyſe hũili q̄ dux factus ꝓpli Exod. iiij. In Dd̄ q̄ regnũ obtinuit. Et in btã virgine Maria cuius humilitatem reſpexit domin⁹ et facta ẽ ma-

dei. Jac. iiij. Superbis deus reſiſtit hūi-
libus autē dat gratiam.

¶ Tertius articulus. Audiſtis ꝛc. No-
tate q̄m elatio ꝛ ſuperbia maximū ē
penitētie ꝛ ſalutis impedimentū ideo an-
te omnia eſt auferenda. Dicit em̄.l. Ceſ-
ſante cauſa impediente ceſſat impedimen
tū.ff.de his q̄ notaꝛ̄ infamia.l. liberoꝝ.§.
j. Et ceſſante cauſa: ceſſat id qḋ factū eſt
ꝓpter cauſam. j.q.vij. Qḋ ꝓ remedio Nō
ergo ceſſabit cordis duricia q̄ cauſaꝛ̄ ab
elatione ꝛ ſuperbia niſi auferatur ipſa ſu-
perbia. Notate ſi eſſet lignum tranſuer-
ſale in introitu domus impediens in-
greſſum: nōne prius eſſet auferendū ſi q̄s
intrare velit. Expone: ꝛ ꝑ lignū tranſuer-
ſale ſupbiā intellige que aditū celeſtꝫ hie-
ruſalē impedit. Nam vt dꝛ̄ Eccle.x. Odi
bilis eſt corā deo ꝛ hoībus ſuperbia.

¶Feria.iiij.poſt.ij.dn̄icam.xl.

Ecce aſcen

ECce aſcen ꝛc. Cōuerte luctū noſtruꝫ
in gaudium. Heſter. xiij.
Hec oratio eſt penitentiū volentiū aſcen
dere hieroſolymā. Et in oratiōe illa mar
dochei quā habem⁹ in epl̄a tria obſeruā-
tur: q̄ ꝛ nos in oratōe noſtra obſeruare de
bemus q̄n petimus a peccato liberari.
¶ Primū eſt recognitio diuine potētie cū
dicit. Dn̄e rex oīpotēs in ditiōe tua cūcta
ſunt poſita ꝛc. ¶ Scd̄m eſt inuocatio di-
uine miſcōie cū dicit: ꝛ nūc dn̄e rex regum
deus abraā miſerere ꝑplo tuo ꝛc. ¶ Ter
tiū eſt intentio diuine gl'ie cū dicit. Con-
uerte luctū nr̄m in gaudiū vt viuētes ꝛc.
¶ Ecce ꝛc.

PRimus articul⁹. An cōtritio ſit mo
tus ſucceſſiu⁹ Q; ſic. Ois mot⁹ cir
ca quē eſt magis et min⁹ diuturnū: eſt ſuc
ceſſiuus. ꝯtritio eſt huiuſmodi. Cōtra: ꝯ
tritio eſt neceſſaria in iuſtificatiōe impij q̄
fit in inſtanti. Rn̄det boñ. in. iiij. diſt. xvj.
Eſt loq̄ de cōtritiōe tripliciter Primo q̄n
tū ad durationē ꝛ ſic ē ſucceſſiua cū duret
longo tp̄e ſicut et vita homis. Secūdo
q̄ntū ad eſſe ꝛ ſic eſt in inſtanti. Qꝛ ē act⁹
fixus in deteſtatione peccati. Tertio q̄n
tum ad fieri ꝛ hoc dupliciter vel q̄ntū ad
preparationē ꝛ ſic hec eſt ſucceſſiua: vel q̄n
tū ad forme introductionē: ꝛ ſic eſt inſtan
tanea. Ipe em̄ diſceſſus aīe a pc̄tō fit in in-
ſtāti. Hec boñ. ¶ Pro fūō. De re loquu
mur multū nob̄ neceſſaria: ſꝫ nō in ꝑn̄tiui
ta dr̄i p̄t q̄ cito labiꝛ̄. Vn̄ dr̄ Sen̄. De re
rū fortuna multos vitā differētes mors
incerta ꝑuenit. Et illud Ouidij in faſtis
Et fugiunt freno non remorante dies.
Tp̄a labūꝛ̄: taciti ſq; ſeneſcim⁹ ānis. Fe-
ſtinemus ꝗ ꝯteri q̄m ſūme neceſſaria eſt
ꝯtritio. Sꝫ de ip̄a q̄riꝛ̄. An contritio ꝛc.
Dic rn̄. vt ſup̄. Ex q̄ ꝯcludeꝫ: q̄ꝫ benignus
ē dn̄s q̄ ſic inſtāti pc̄tā remittit. Statī ei
cū cor cōteriꝛ̄ oīa pc̄tā remittūꝛ̄. O q̄ꝫ fa-
tui q̄ nō accipiūt ꝯſideratiōes ꝯtritiōis.
In ꝑcedenti q̄ppe poſuimus tres. In h̄
dicturi ſum⁹ de tp̄is ꝯſideratiōibus ſub
numero ſeptēplici ſiue ſeptēnario. Opor-
tet em̄ penitentē ſimilē eſſe agno quē vi-
dit. bea. Joā. apoc. v. quaſi occiſū: haben-
tem oculos ſeptē: ꝑ q̄s ſignificanꝛ̄ ſeptem
ꝯſideratōes ad cōtritionē inductiue. De
bet em̄ peccator ꝯſiderare poſt ſe: ante ſe:
ad dexteram: ad ſiniſtram: intra ſe: infra ſe
et ſupra ſe. ¶ Prima ergo eſt ꝯſideratio
poſt ſe ſiue retro. Vbi dꝫ cōſiderare vite
ꝑterite prauitatē: tp̄is amiſſi ꝑcioſitatem
ꝛ irrecuꝑabilitatē. Hier. ij. Vide vias tu
as in cōualle: ſcito quid feceris. ¶ Secun
da eſt ante ſe: Vbi cōſiderare dꝫ peccator
Doloroſe paſſiōis acerbitatē. quā habere
debet ante oculos: Mortis neceſſitatē:
ꝛ diuinal iudicij ſeueritatē. Heb. x. Horrē
dū ē incidere in man⁹ dei viuētis. ¶ Ter
tia: ad dexterā: vbi cōſiderare dꝫ Diuino
rū beneficioꝝ amiſſionē. Diuine miſcōie
vilipenſionē: ꝛ ſctōꝝ omniū ꝯtra ſe ꝓuoca
tionē. ¶ Quarta: ad ſiniſtrā: vbi cōſidera
re dꝫ hoſtiū inuiſibiliū inſidias: aſtutias:
ꝛ fallacias. ¶ Quita ē: infra ſe: vbi dꝫ ꝯſi-
derare Ignis infernalis ſibi parati acer-
bitatē intolerabilē: perpetuitatē intermi-
nabilē: ꝛ penaꝝ multiplicitatē innumera-
bilē. Dꝫ etiā intra ſe: cōſiderare ſui corpo
ris vilitatē. ¶ Sexta ē: infra ſe: vbi dꝫ ꝯſi-
derare: donoꝝ ſp̄ūaliū carētiā: pc̄tōꝝ ſpur
ciciā: ꝛ diabolice ſuitutis miſeriā. ¶ Se-
ptima ē: ſup̄ ſe: vbi debꝫ ꝯſiderare: diuine
maieſtatis offenſionē: celeſtis hereditatꝫ
amiſſionē: ꝛ diuine vltionis expectationē
Inter iſtas autē cōſideratiōes maxime

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN